

ผ้าจิตผ้าทอ ย้อมสีเปลือกไม้

วัฒนธรรมการทอผ้าของภาคอีสานหรือภาคอื่น ๆ แต่เดิมนั้นสีสันทันที่ได้ส่วนใหญ่จะมาจากธรรมชาติ จากครั้ง จากคราม หรือจากส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ ไม่ว่าจะเป็นเปลือก แก่น ราก ผล และใบหลายหลากชนิด

และในกระบวนการย้อมสีจากธรรมชาติที่เรารู้จักกันดีนั้นจะมีอยู่เพียงไม่กี่สี อย่าง

สีแดงจากรากยอหรือครั้ง สีครามจากต้นคราม สีดำจากลูกกระเจียวและลูกมะเกลือ สีเหลืองจากขมิ้นชันและแก่นเข ส่วนสีเขียวได้มาจากเปลือกสมอหรือใบทุกวาง สีสันทันแต่ละสีเหล่านี้มีกรรมวิธีคล้ายกัน แต่บางอย่างไม่เหมือน และขึ้นอยู่กับเงื่อนไขในอีกหลายประการ

อย่างสีแดงจาก “ครั้ง” ถ้าครั้งนั้นมาจากต้นจามจุรีหรือที่ชาวบ้านเรียกกำมปู สีที่ได้จะออกมาเป็นสีชมพูแก่ แต่ถ้าเป็นครั้งที่ได้จากต้นพุทราหรือครั้งจากต้นสะแก

กลุ่มแม่บ้านหนองขามบนเส้นทางความหวัง

ย้อมสีธรรมชาติ

สี

ย้อมจากธรรมชาติคือ การสกัดเอาสีออกจากเปลือก ผล รากและ

แก่นไม้ ซึ่งรวมถึงครั้งด้วยก่อนนำไปย้อมต้องผ่านกระบวนการหมักพอสมควร เริ่มจากหั่นให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วนำไปแช่ในน้ำสะอาดนานประมาณ 2 ชั่วโมง จากนั้นนำไปต้มจนเดือดอีก 1 ชั่วโมง เมื่อเย็นจึงค่อยกรองเอาแต่น้ำใส ๆ ไปใช้งาน และหากวัสดุจากธรรมชาติที่เราต้องการใช้งานนั้น ไม่สามารถตัดหั่น ได้ก็ใช้วิธีตากแห้งแล้วบดละเอียดก่อนผ่านขั้นตอนดังกล่าวได้เช่นกัน

สีย้อมจากธรรมชาติมีข้อดีอยู่ว่า สีบางสีไม่สามารถติดแน่นในเนื้อผ้าเนื้อไหมด้วยตัวของมันเอง ต้องมีส่วนผสมอย่างอื่นร่วมด้วย เพื่อให้ทนทานต่อการซักล้างและการกัดขีดของแสงแดด อย่างเช่น มีการเติมสารส้ม โครเมียม ทองแดง สนิมเหล็ก ดีบุกและแทนนิน อย่างไรก็ตาม สีอ่อนไปสักย้อมก็มาก บางอย่างใช้ได้กับผ้าใยแต่ใช้ไม่ได้สำหรับไหม เช่น สนิมเหล็กผสมย้อมไหมเป็นเสร์จทุกราย

การใช้สารช่วยติดสีก่อนย้อม

สำหรับผ้าที่ต้มแยกไขมันหรือฟอกขาวแล้วน้ำหนัก 1 กิโลกรัม ใช้น้ำสะอาด 20 ลิตรผสมสารช่วยติด 0.5-2 กรัมคือดีดล จากนั้นต้มผ้าในสารละลายที่วางนี้ นับเวลาจากเริ่มอุ่นกระทั่งเดือดนาน 30-45 นาที ก่อนนำไปล้างน้ำให้สะอาดแล้วย้อมสีธรรมชาติต่อไป

การใช้สารช่วยติดขณะย้อม

ต้มย้อมผ้าน้ำหนัก 1 กิโลกรัมในน้ำสะอาด 20 ลิตร ที่ผสมสีธรรมชาติที่ต้องการย้อม โดยเริ่มต้มอุ่น ๆ จนถึงจุดเดือดและนับเวลาที่จุดเดือดต่อไปนาน 30 นาที จากนั้นเติมสารช่วยติดในอัตราเท่ากับแบบแรกผสมลงไปให้น้ำย้อม ทั้งให้เดือดต่อไปอีก 15-30 นาที จึงยกลงนำไปล้างน้ำสะอาดและตากให้แห้ง

การใช้สารช่วยติดหลังการย้อม

ใช้อัตราส่วนเท่ากับ 2 วิธีแรก หลังจากย้อมสีผ้าแล้วให้ต้มผ้าที่ย้อมแล้วในสารละลายโดยเริ่มจากอุ่น ๆ จนถึงเดือดและต้มต่อไปอีก 30 นาที

สำหรับการใช้น้ำยากันสีกหลังจากการย้อมสีธรรมชาติเพื่อให้ทนทานมากยิ่งขึ้น ให้นำผ้าที่ย้อมสีแล้วไปแช่ “เย็น” ในน้ำยากันสีก 0.5-1% ต่อน้ำ 20 ลิตรนาน 20 นาที จากนั้นนำไปบิดตากโดยไม่ต้องมีการล้างน้ำอีกครั้ง

สีที่ได้จะแดงสวย

การย้อมสีแบบนี้มีมานานแล้ว แต่ที่เรียกกันว่าย้อมสีธรรมชาติเพิ่งจะฮิตติดปากก็เมื่อไม่กี่ปีนี่เอง คนรุ่นก่อนไม่เคยเห็นสีวิทยาศาสตร์อาจยังไม่มีหรือมีแล้วแต่แพงไม่นิยมใช้ แต่คนรุ่นปัจจุบันหันมาให้ความนิยมสี “ไอเทค” กันมากขึ้น เนื่องจากสีสวย แข็งแรง ที่สำคัญย้อมง่าย ไม่ต้องมีพิธีกรรมอันยุ่งยาก สีธรรมชาติซึ่งมีสโกลีซิด ๆ ทีม ๆ สำหรับสีบางอย่างก็เลยกลายเป็นว่า

ล้ำสมัยและไกลจะสูญพันธุ์

ซึ่งหากว่าเป็นเช่นนั้นจริงก็นับว่าน่าเสียดายมากเพราะสิ่งนี้ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ผ้าทอลายขีดหรือผ้าทอขึ้นชื่อชนิดอื่นที่ทรงคุณค่าในแง่ของศิลปะล้วนเคยถ่ายทอดออกมาด้วยสีสันทันจากสิ่งนี้ทั้งสิ้น

ถิ่นชีพสีธรรมชาติ ไทยทำฝรั่งเศสชอบ

ในปัจจุบันการทอผ้าพื้นเมืองแถบถิ่นอีสานมีการพูดถึงอย่างมากเกี่ยวกับสีธรรมชาติที่ใช้ย้อมผ้าและไหม ซึ่งนอกเหนือจากหน่วยงานของรัฐ ยังมีองค์กรพัฒนาเอกชนเข้าร่วมส่งเสริมสนับสนุน อาทิ โครงการพัฒนาทอผ้าพื้นเมืองที่อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด และ โครงการศิลปหัตถกรรมเพื่อการพัฒนาสตรีอีสาน ซึ่งมีพื้นที่โครงการอยู่ในเขต 3 หมู่บ้านจังหวัดขอนแก่น คือที่บ้านเหล่าแก้ววินหัก บ้านฝาง และบ้านหนองขาม

ซึ่งแต่ละหมู่บ้านที่ขอนแก่นมีฝีมือการทอผ้าพื้นเมืองไม่เหมือนกัน อย่างเช่น บ้านเหล่าแก้ววินหัก จัดเป็นหมู่บ้านครูของการทอผ้าแบบประณีตจำพวกลายขีดต่าง ๆ ส่วนบ้านฝางมีฝีมือในการทำ

ย้อมผ้าฝ้ายและทอผ้าไหมลายขีดที่บ้านหนองขามจะเน้นหนักไปทางหมี่ ผ้าปูโต๊ะ ผ้ารองจาน และผ้าเช็ดมือต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นงานแบบเดิมทั้งนั้น

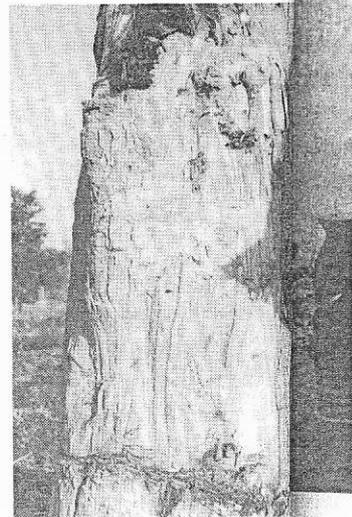
เท่าที่รู้มีการเปิดตลาดเมื่อ 2-3 แล้ว นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาก หากเป็นคนไทยจะจำกัดกลุ่ม เฉพาะพวกที่ “เล่นผ้า” เท่านั้นว่ากันว่าถ้าการมีผ้าทอสีย้อมเชิงในรสนิยมไม่ผิดไปจากนักสะสมของ

สีสันทันที่วาง ๆ จัดวางที่คนไทยเชยดูแล้วไร้ค่านี้แหละ คนมาถึงเขา

บ้านหนองขาม ย้อม-ทอแบบบ้านทุ่ง

จากขอนแก่นบนเส้นทางสายชนบทที่นี้ประมาณ 60 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวออกไม้

ต้นกระโดนไม้พื้นเมืองจะใช้ย้อมสีฝ้าย

Handwritten notes or scribbles at the bottom left corner of the page.

